

[Fuglsang.]

en søforklaring, når man må læse i Berlingske Tidende, at det, at man går over til, at de forskellige væsener selv skal dække deres overskud eller underskud, er et godt liberalt princip. Det er jo i virkeligheden et billigt argument, ikke mindst når man tænker på, at hr. Kampmanns eget organ jo let løser problemet ved at dykke ned i fagbevægelsens kasse.

Det lyder meget godt, når både hr. Kampmann dengang og andre nu i dag har nævnt en hel del om støtteordninger som noget bedre og mere sundt. Det havde været mere betryggende, om man, samtidig med at man fremsatte disse forslag om portoforhøjelser for pressen, parallelt kom med konkrete forslag om, hvordan man ville hjælpe den svagere stillede del af pressen til at overleve. Vi har jo før set, at den slags kompensationer, som blev lovet, forsvandt i den blå luft.

Som sagt, vi må prise den nuværende minister for den beherskethed, han har lagt for dagen, men alligevel vil vi ikke på forhånd love, at vi vil støtte forslaget som helhed.

Flygaard (DR):

På retsforbundets vegne skal jeg sige, at vi nærer en vis skepsis over for det foreliggende forslag. Jeg vil gerne her fremføre nogle principielle betragtninger. Det enkelte område bør dække de omkostninger, det hidfører, og i den forbindelse vil jeg gerne spørge, om ministeren kan oplyse, hvad taksterne skulle være på de enkelte områder, hvis det var således, at der skulle opnås balance.

Jeg vil også gerne sige, at for os er det ikke afgørende, om tilskuddet ydes direkte eller indirekte i den foreliggende sag. Vi er modstandere af begge principper.

Jeg vil i den forbindelse gerne komme med en almindelig betragtning med hensyn til den omkostningsæssige udvikling, der har fundet sted. Det er jo ganske klart, at på de områder af erhvervslivet og produktionen i det hele taget, hvor man har formået og været i stand til at mekanisere, har man relativt bedst været i stand til at holde omkostningerne nede. Her er vi ved et område, hvor det i overvejende grad drejer sig om tjenesteydelser, der ikke har kunnet meka-

niseres, og derfor står vi altså over for ret store omkostningsstigninger, som jeg simpelt hen mener vi så må betale på det pågældende område.

Vi er selvfølgelig godt klar over, at der er fordelingsproblemer, for så vidt angår de faste omkostninger, men selv om vi tager dette i betragtning, må vi nok alligevel sige, at det foreliggende lovforslag er udtryk for en stor grad af forskelsbehandling, hvis man ser på den behandling, dagbladene får, og den behandling, andre aviser m. v. får.

Jeg vil da også gerne i den forbindelse pege på, at de blade, der af forskellige grunde ikke kan benytte postvæsenet som omdeler, jo gennem 1960erne og 1970erne i adskillige tilfælde har kunnet notere stigninger i deres uddelingsomkostninger, altså omkostninger, de i deres erhvervsmæssige tilrettelæggelse har været nødt til at søge dækning for.

Vi synes derfor, at taksterne i alle tilfælde burde fastsættes ud fra en omkostningsanalyse og ikke ud fra andre hensyn, de være sig erhvervsmæssige eller politisk bestemt. Vi vil også gerne sige, at vi ser ikke nogen ulykke i, at fordelingen eventuelt, i hvert fald i nogle tilfælde, kommer til at foregå på anden måde end gennem postvæsenet, hvis det skulle være bedre og billigere at lade den foretage på en anden måde.

Ministeren for offentlige arbejder (Damsgaard):

Jeg vil gerne takke samtlige ordførere for den mere eller mindre stærke tilslutning, man har givet til lovforslaget. Alle har, så vidt jeg har kunnet skønne, været enige i, at det var en nødvendig foranstaltning, der er grundlag for loven, nemlig den at skaffe indtægter, der svarer til de stigende udgifter i postvæsenet.

Lovforslaget, som vi behandler her, og som jeg har fremsat, adskiller sig fra det af den tidligere regering den 31. oktober 1973 fremsatte forslag ved en væsentlig modereret forhøjelse af portoen for dagblade. Det har alle ordførerne også konstateret, og jeg har indtryk af, at de fleste vel også er enige med mig i det. I øvrigt begrunder forslaget sig i postvæsenets stigende udgifter. Hovedparten af postvæsenets udgifter er lønninger, og de stiger jo i takt med andre lønninger, og derfor er det min opfattelse, at vi så